

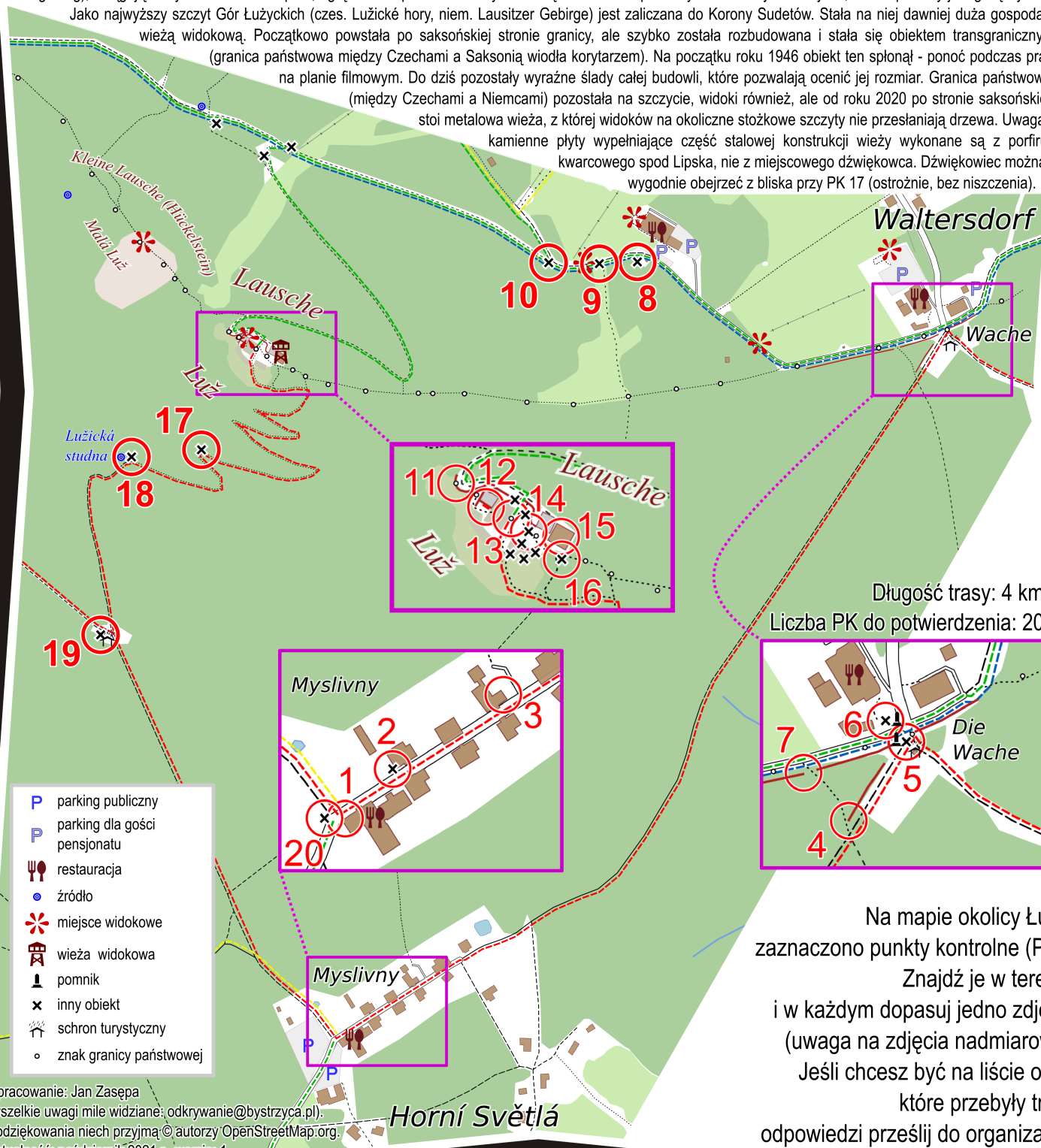
Luž / Lausche Dźwiękowiec

CZ/1/22

Dźwiękowiec (geol.), skała stanowiąca odmianę trachitu, zwykle szarego lub zielonawego koloru, dzieląca się na blaszki, a niekiedy na pokrzywione graniastolupy. (Słownik języka polskiego (...) wydany staraniem i kosztem Maurycego Orgelbranda część I A-O Wilno 1861).

Jest to drobnziarnista, zwarta, wylewna, zasadowa skała magmowa, o dużej zawartości skaleni, głównie potasowych. Jako źródło skaleni stosowana w przemyśle szklarskim, ceramicznym i budownictwie drogowym. Szarość dźwiękowca może dochodzić do czerni. Zielony składnik barwy zawdzięcza piroksenowi. Dźwiękowiec to po czesku znělec a po niemiecku Phonolith. Przy uderzeniu odłamki dźwiękowca (fonolitu, echodolitu) dźwięczą na podobieństwo dzwonu. Buduje znaczną część stożka Łuży i stąd nazwa tej trasy, która w strefie szczytowej wchodzi przez rezerwat przyrody. Jego granica jest w terenie wyraźnie oznakowana. Proszę poruszać się tam tylko po znakowanych szlakach turystycznych, co wystarcza do dotarcia do wszystkich punktów kontrolnych. Ochronie podlega tam półnaturalny las na wychodniach skalnych (klify mrozowe i gołoborza powstałe na pozostałościach potoków lawowych). A sama Łuž (czes. Luž, Špičák, Špičatá hora, Polední hora, niem. Lausche, Spitzberg, Mittagsberg), osiągająca wysokość 793 m n.p.m., oglądana od południa nie wyróżnia się wśród wielu podobnych stożkowych szczytów, ale od północy jest górą wybitną.

Jako najwyższy szczyt Gór Łużyckich (czes. Lužické hory, niem. Lausitzer Gebirge) jest zaliczana do Korony Sudetów. Stała na niej dawniej duża gospoda z wieżą widokową. Początkowo powstała po saskońskiej stronie granicy, ale szybko została rozbudowana i stała się obiektem transgranicznym (granica państwowa między Czechami a Saksonią wiodła korytarzem). Na początku roku 1946 obiekt ten spłonął - ponoć podczas prac na planie filmowym. Do dziś pozostały wyraźne ślady całej budowli, które pozwalają ocenić jej rozmiar. Granica państwowa (między Czechami a Niemcami) pozostała na szczycie, widoki również, ale od roku 2020 po stronie saskońskiej stoi metalowa wieża, z której widoków na okoliczne stożkowe szczyty nie przesłaniają drzewa. Uwaga: kamienne płyty wypełniające część stalowej konstrukcji wieży wykonane są z porfiru kwarcowego spod Lipska, nie z miejscowego dźwiękowca. Dźwiękowiec można wygodnie obejrzeć z bliska przy PK 17 (ostrożnie, bez niszczenia).

Długość trasy: 4 km
Liczba PK do potwierdzenia: 20

Na mapie okolicy Łuży zaznaczono punkty kontrolne (PK).
Znajdź je w terenie i w każdym dopasuj jedno zdjęcie (uwaga na zdjęcia nadmiarowe).
Jeśli chcesz być na liście osób, które przebyły trasę, odpowiedzi prześlij do organizatora.

Turystyczno-Rekreacyjna Impreza na Orientację (CZ/1/22)

Odpowiedzi należy przesłać na adres e-mail: poczta@trino.pttk.pl lub za pomocą formularza ze strony trino.pttk.pl.

Zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/67 z dnia 27.04.2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46 (ogólne rozporządzenie o ochronie danych, tzw. RODO), przesyłając wyraża zgodę na publikację na liście osób, które przebyły trasę TRInO.